

Umowa zawarta na okres jednego dnia nie skutkuje utratą gotowości do podjęcia pracy w pełnym wymiarze czasu pracy będącym następstwem wykonywania takiej umowy (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 25 października 2016 r., III SA/Kr 517/16).

Istotą sporu w powołanej sprawie było ustalenie, czy fakt zatrudnienia na okres jednego dnia pozbawia statusu osoby bezrobotnej na czas nieokreślony, czy też pozbawienie statusu bezrobotnej powinno nastąpić w okresie objętym tylko czasem zatrudnienia.

Warunkiem zastosowania sankcji w postaci pozbawienia statusu osoby bezrobotnej jest wcześniejsze właściwe pouczenie bezrobotnego o przesłankach warunkujących zachowanie. Zgodnie z art. 74 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, każdy bezrobotny jest zobowiązany zawiadomić w ciągu 7 dni (powiatowy) urząd pracy o podjęciu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub o złożeniu wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej oraz o zaistnieniu innych okoliczności powodujących utratę statusu bezrobotnego albo utratę prawa do zasiłku.

Pomiędzy zaistnieniem okoliczności, która ma wpływ na status danej osoby jako bezrobotnej a wyraźnym wskazaniem, że zaistnienie danej okoliczności będzie skutkowało pozbawieniem statutu osoby bezrobotnej - istnieje dość istotna różnica. Prawidłowe poinformowanie osoby bezrobotnej powinno polegać na tym, że taka osoba wie, jakie będą konsekwencje zaistnienia danego zdarzenia. Ponadto mogło budzić u skarżącej w niniejszej sprawie wątpliwości, czy zawarcie umowy zlecenia na okres próbnny wynoszący tylko jeden dzień będzie traktowane jako podjęcie pracy zarobkowej.

Sąd w tej sprawie podnosi, że przyczyną utraty statusu osoby bezrobotnej jest pozostawanie nie w jakimkolwiek stosunku cywilnoprawnym, ale tylko w takim, który koliduje z gotowością do podjęcia pracy. Ważnym elementem ustawowej definicji osoby bezrobotnej jest pozostawanie w

pełnej i rzeczywistej gotowości do podjęcia zatrudnienia.

Jak zauważył sąd nawet przy przyjęciu, że umowa ze skarżącą została rzeczywiście zawarta, to nie sposób pominąć i tego, że jej wykonywanie przez okres jednego dnia nie skutkuje utratą gotowości skarżącej do podjęcia pracy w pełnym wymiarze czasu pracy będącym następstwem wykonywania takiej umowy.

W ocenie Sądu w tej sprawie organy administracji wydając zaskarżone decyzje naruszyły zasadę proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Zastosowana wobec skarżącej sankcja, polegająca na pozbawieniu jej za okres wsteczny wynoszący ponad 15 miesięcy statusu bezrobotnej w sytuacji, w której tylko przez jeden dzień świadczyła pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej i uzyskany dochód wynosił kilkadziesiąt złotych, jest nieadekwatna do celu, jaki powinien zostać osiągnięty w wyniku podjęcia decyzji na podstawie art. 33 ust. 4 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Celem ustawodawcy było uznanie za bezrobotną osoby, która jest niezatrudniona i nie wykonuje innej pracy zarobkowej oraz jest zdolna i gotowa do podjęcia zatrudnienia. Taki cel wynika z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Sąd w tej sprawie podzielił pogląd że jedynie oczywisty stan „zatrudnienia” może spowodować to, że osoba bezrobotna przestała spełniać warunki do posiadania takiego statusu i takiej oczywistości można mówić tylko i wyłącznie wtedy, gdy bezrobotny uzyskał stałe zatrudnienie, a nie zatrudnienie „incydentalne”.

Źródło: [CBOSA](#)